

[Socialministeren]

Disse retningslinjer gælder også for 18-årige, der søger om kontanthjælp.

I praksis har det i mange tilfælde vist sig vanskeligt at fastlægge grænserne for hjælpen til de helt unge, fordi de ikke har noget selvstændigt hidtidigt levestandard. Derfor har socialministeriet som bekendt udsendt en cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge.

Heri henleder man opmærksomheden på, at det for denne gruppe ansøgere om kontanthjælp kan være mest nærliggende, at det forventede fremtidige levestandard tillægges afgørende vægt ved beregning af hjælpen.

I cirkulæreskrivelsen anføres videre, at der som vejledende udgangspunkt kan opstilles en formodning for, at den unges levestandard i en periode vil være bestemt af mulighederne for støtte efter reglerne for Statens Uddannelsesstøtte. Det kan i så fald være rimeligt, at hjælpen efter bistandsloven afpasses efter, hvad der kan ydes som stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte efter højeste sats for henholdsvis udeboende og hjemmeboende.

Efter disse retningslinjer vil de 18-årige, der ikke reelt har klaret sig for egne indtægter efter endt skolegang, begynde med en hjælp på ca. 1.000 kr. eller ca. 1.700 kr. om måneden afhængigt af, om de er hjemmeboende eller udeboende. Efter 3 måneders forløb skal deres sag genvurderes med henblik på, om der måtte være anledning til at yde andre former for bistand eller at justere størrelsen af den hjælp, der er blevet ydet i de første 3 måneder.

Som det vil fremgå, har grundbetragtningen bag socialministeriets cirkulæreskrivelse netop været, at de unge, der endnu ikke har påbegyndt en kompetencegivende uddannelse, ikke bør have hjælp på et niveau, der ligger over ydelserne fra Statens Uddannelsesstøtte.

Spm. nr. 1205

Til *justitsministeren* (1/9 82) af:

Søren Hansen (S):

»Er det udtryk for særbehandling, når forhenværende borgmester Marius Andersen få dage efter sin dom har kunnet starte strafforfølgning?«

Begrundelse

Kapaciteten i de danske fængsler og arresthuse er så begrænset, at mange tusinde venter på at kunne afsone straf.

Derfor forekommer det overraskende, at der i dette tilfælde har kunnet skaffes plads i Hjørring arresthus med øjeblikkelig virkning.

Det bedes derfor oplyst, om det gælder for alle, at man efter anmodning og på grund af eventuelt særlige omstændigheder kan opnå en tilsvarende hurtig start på afsoning af straf af den længde, der her er tale om.

Besvarelse (8/9 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er helt sædvanligt, at kriminalforsorgen – og i et vist omfang også politiet – modtager anmodninger fra domfældte om at komme hurtigt til afsoning af straffen. Ansøgninger af denne art, som typisk vil være begrundet i beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige og helbreds-mæssige forhold, bliver principielt imødekommet i det omfang, de pladmæssige forhold gør det muligt. Selv i perioder, hvor kapaciteten er meget stærkt udnyttet, har det i mange tilfælde været muligt at imødekomme sådanne ansøgninger, f. eks. i tilfælde hvor andre domfældte, som er tilsagt til afsoning, er udeblevet, således at der er opstået tomme pladser, der ikke kan udnyttes umiddelbart på grund af de gældende regler om tilsigelsesfrister o. lign.

Den sag, der omtales i spørgsmålet, er således behandlet i overensstemmelse med sædvanlig praksis.

Spm. nr. 1206

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (1/9 82) af:

Flemming Jensen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at den frist til 15. september, som er sat for kommunale tilsagn om støtte til lokalradio/TV-forsøg, forlænges?«

Begrundelse

Bl. a. på grund af den kendsgerning, at så at sige ingen kommuner holder kommunalbestyrelsesmøder i juli, vil det være overordentlig svært at få behandlet de ansøgninger, der kommer ind fra lokale initiativtagere til radio/TV-forsøg, inden for den fastsatte frist.